

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § b) pontja és 21. § (2) bekezdése alapján indítványozom, a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról, és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló 2010. évi CLIV. törvény 18. és 28. §-ainak utólagos alkotmányossági vizsgálatát, e rendelkezések alkotmányellenességének megállapítását és a kihirdetés napjára visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítését.

A törvény e rendelkezései álláspontom szerint sértik az Alkotmánynak a jogbiztonság védelmére vonatkozó 2. § (1) bekezdését, a tulajdon védelmére vonatkozó 13. §-át és az emberi méltóság védelmére vonatkozó 54. § (1) bekezdését.

A törvény megalkotásával a jogalkotó célja egyértelmű, olyan helyzetet kívánt teremteni, hogy a pénztártagok számára a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe való visszalépés legyen az egyetlen reális alternatíva. E törekvés fejeződik ki a kialakított eljárási rendben és a pénztártagság megtartásához fűződő anyagi jogi konzekvenciákban, társadalombiztosítási nyugdíj jövőre nézve történő elvesztésében.

A támadott törvényi rendelkezések a magán-nyugdíjpénztári tagságukat megtartani kívánók számára azt a kötelezettséget írja elő, hogy erre vonatkozó nyilatkozatukat személyesen megjelenve 2011. január 31-ig kell megtenniük az illetékes nyugdíjbiztosítási szervnél. A nyilatkozat megtételének elmulasztása esetén a tagsági jogviszony 2011. március 1-vel megszűnik.

A kialakított eljárási rend, a rendelkezésre álló igen rövid idő, valamint a megalapozott döntéshez szükséges információk hiánya összességében sértik a jogbiztonságra vonatkozó, az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből fakadó követelményeket. Normális esetben a változatlanóság, a status quo fenntartása nem jár bejelentési kötelezettséggel, a bejelentés jellemzően a változtatási szándék bejelentéséhez kötődik. Az semmiképpen sem tekinthető jogállami megoldásnak, ha a változtatás az érintett hallgatásához kötődik.

A magán-nyugdíjpénztári tagság automatikus, a hallgatásból következő megszűnése a tag magán-nyugdíjpénztári egyéni számláján lévő felhalmozott vagyonának elvesztésével jár, minthogy az átkerül az indítvánnyal létrehozott alapba. Ez az Alkotmánynak a tulajdonvédelemmel kapcsolatos 13. §-át sérti. Egyrészt nincs olyan alkotmányos indok, amely ezt indokolná, másrészt hiányzik az Alkotmány 13. § (2) bekezdéséből következő kártalanítás.

A kialakított eljárási rend és a magán-nyugdíjpénztári tagság megtartásához fűzött anyagi jogi konzekvenciák a tagok döntési szabadságát látszólagossá teszik, azt kiüresítik. Ez korlátozza az emberi cselekvés autonómiáját, s ezen keresztül sérti az Alkotmány 54. § (1) bekezdése által védett emberi méltóságot.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Mivel az indítvánnyal támadott rendelkezések 2011. március 1-ig végrehajtásra kerülnek, az alkotmányellenesség orvoslására a későbbiekben korlátozottak a lehetőségek. Erre tekintettel kérem, hogy az indítványban foglaltakat a Tisztelt Alkotmánybíróság soron kívüli eljárásban bírálja el.

2010. december 22.

Az indítvány státusa:
Elküldve: 2010. december 22.
Alkotmánybírósági ügyszám: 1904/B/2010
Az Ab döntése:

Tisztelettel:
Németh Tamás
egy önkéntes nyugdíjpénztár tagja